

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

*Εν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
*Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον δδ. Ἑρμοῦ—264

Δύο ὑπάρχουσι τάξεις χριστιανῶν, οἱ ζῶντες κυρίως διὰ συγκινήσεως καὶ οἱ ζῶντες διὰ πίστεως. Ἡ πρώτη τάξις, οἱ ζῶντες κυρίως διὰ συγκινήσεως, ἀναμνησκουσί τινα τῶν πλοίων, ἅτινα κινουῦνται διὰ τῆς ἐξωτερικῆς ὠθήσεως τῶν ἀνέμων ἐπὶ ἰστίων σαλευόμενα. Πολλάκις ταῦτα καταλαμβάνονται ἀπὸ νηνεμίαν ἄκραν, ἐξέρχονται συχνάκις τῆς πορείας των, καὶ ἐνίοτε ὀπισθοποροῦσι μόνον δὲ ὅταν οἱ ἀνεμοὶ εἰσὶν οὐριοὶ καὶ ἰσχυροὶ, κινουῦνται εἰς τὰ πρόσω μετὰ ταχύτητος. Ἡ ἑτέρα τάξις οἱ ζῶντες πρὸ πάντων διὰ πίστεως, ἀναμνησκουσί τινα τῶν μεγαλοπρεπῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Ὠκεανοῦ, τὰ ὅποια κινουῦνται δι' ἐσωτερικῆς καὶ διαρκοῦς ἀρχῆς, ἧτις παρορῶσα πάντα τὰ συνήθη προσκόμματα, ὠθεῖ αὐτὰ σταθερῶς καὶ ταχέως εἰς τὸν προορισμὸν των, ἐν τε γαλήνῃ καὶ θυέλλῃ, ἐν τε σκότει καὶ αἰθρίᾳ.

Ἡ ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Περιγράφον τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 19)

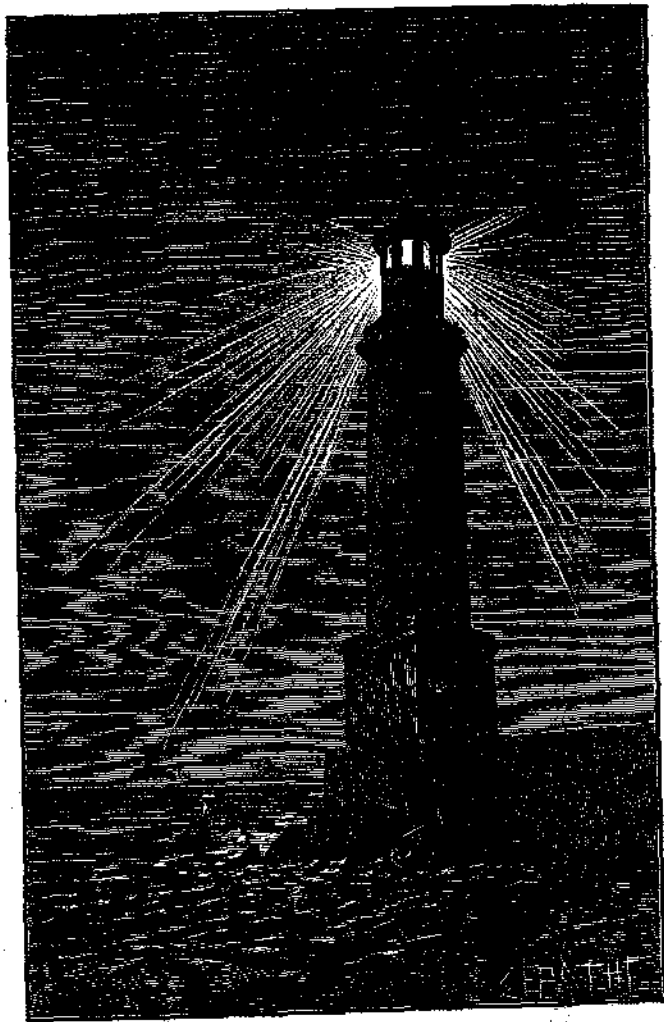
Εἰθισμένη ἀνεπιφυλάκτως νὰ ὑπακούῃ ταῖς ἐλαχίσταις διαταγαῖς τοῦ πάππου της, ἡ Ἐμμα ἀπεσύρθη τῆς βιβλιοθήκης μετὰ βαρυθυμώσεως καρδίας, ὅταν ἔλαβε τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτοῦ νὰ σκέπτεται ἢ νὰ λαλῇ περὶ τοῦ Ἰησοῦ τῆς Ναζαρέτ ὡς τοῦ Μεσίου. Ἄλλ' αὐτὴ ἡ φύσις τῆς ἀκατανοήτου ταύτης διαταγῆς ἔφερε εἰς αὐτὴν τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἐντυπώσῃ ὅτι αὐτὴ εἶχεν ἀναγνώσει περὶ αὐτοῦ βαθύτερον ἐν τῇ μνήμῃ της, καὶ τοὶ τὰ χεῖλη της εἶχον κλεισθῆ ἐν ὑποταταγμένῃ σιωπῇ.

Τὸ τοσοῦτον ἐνδιαφέρον τὴν Ἐμμαν βιβλίον δὲν εἶδε αὐτὴ πλέον, καίτοι πολλάκις ἐτόλμησε νὰ τὸ ζητήσῃ, νῦν δὲ ἐν τῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ, τῷ δωματίῳ τῆς Λείλας, σὺν ταῖς νυκτεριναῖς ὀμηγύρεσι, ἡ ἀποκλειστικὴ ἐντέλεια τῆς Ἰουδαϊκῆς πίστεως καὶ τὸ βδελυρὸν καὶ βλάσφημον τῆς πίστεως τοῦ Ναζωραίου ἦσαν τὸ διηνεκὲς θέμα. Οἱ ραββίνοι, οὗς πρῶτως ἐδιδάχθη αὐτὴ νὰ σέβηται ὡς μαντεῖα σοφίας καὶ πρότυπα ἀγιότητος, ὁμοφώνως ἐβεβαίουν ἐνώπιόν της ὅτι δὲν ὑπῆρχε σωτηρία εἰμὴ μόνον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι δὲ ἐκ πάσων τῶν εἰδωλολατρικῶν ψευδῶν θρησκειῶν αἵτινες πάντοτε εἶχον μιάνει τὴν γῆν, ὁ Χριστιανισμὸς ἦτον ὁ βδελυρώτερος, ἔχων τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ὑποκρισίᾳ, καὶ πάσαν τὴν βᾶσιν αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῶν θαυμάτων ἐφευρημένων ὑπὸ ἐγκαταλελειμένων ἀποστατῶν, καὶ ἐξακολουθουμένων ὑπὸ ὀνίων καὶ ἀσώτων ἐθνικῶν. Πολλά κείμενα τῆς Γραφῆς προσήχθησαν καὶ ἀποτόλμως διεστράφησαν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τούτων, οἵτινες, ὡς ὁ Ἐλιέζερ ἐνδομύχως ἤλπιζε, ἔφερον τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ νοδὸς τῆς Ἐμμαν. Διότι παρετήρησεν εὐχαρίστως ὅτι ἀνέλαβεν αὐτὴ τὴν συνήθη αὐτῆς ἕξιν τοῦ σημειοῦ ἐν τῇ Γραφῇ αὐτῆς τὰ μνημονευόμενα χωρία, ἐπρόσεχε ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ἀτενώς εἰς τοὺς διαφόρους διδασκάλους, καὶ οὐδέποτε ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μισούμενον ἀντικείμενον τὸ ὅποιον τοσοῦτον τὸν ἐφόβισεν ὥστε ἤλπιζε καὶ ἐπίστευεν ὅτι ὀλοσχερῶς τὸ ἐλησμόνησεν.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Ἐμμαν, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀνήγγειλε τῷ Ἐλιέζερ ὅτι εὔρε κατάλληλον σχολεῖον εἰς μικρὰν ἀπόστασιν. Ἡ διευθύντρια ἦτο γυνὴ μεγάλης ὑπολήψεως καὶ ἀναμφισβητήτου ἀκεραυότητος, καὶ παρεδέχθη νὰ λάβῃ τὴν Ἐμμαν ὡς μαθήτριαν, μετὰ τῶν ἀναγκαίων περιορισμῶν ὡς Ἰουδαίαν. Ἐπεσκέφθη τὸ σχολεῖον, ἐπεδοκίμασε τὸ σύστημα αὐτῆς, καὶ θερμῶς παρεκίνησε τὸν Ἐλιέζερ καὶ δοκίμασῃ τὰ

χιλιόμετρων και κατά τινα "Αραβα από 70 μιλίων! Έν τοις ανωτέρω όροφιοι του Πύργου υπήρχον θυράδες, δι' αν το φώς εξακοντίζετο την νότια υπέρ των ναυτιλομένων. Έπι δε τής ανωτάτης κορυφής αυτού υπήρχε καθρέπτης, αντανακλών τα πλοία πριν ή ο όφθαλμός δυνηθή να τα διακρίνη τον Πύργον περιέβαλεν εξώστως, δι' ου εδύνατό τις ν' ανέλθη εις τα άνω. Ο Φάρος συνετελέσθη μετά 12 έτη και εδαπανήθησαν υπέρ αυτού 800 τάλαντα, ήτοι 3,936,000 φράγκων.

Ο Φάρος τής 'Αλεξανδρίας.

Ο οικοδομήσας τον Πύργον αρχιτέκτων επιγράφας επιγραφην άπριερωτικήν τοις θεοις και φέρουσαν το έαυτου όνομα, επέχρισε τον λίθον, έφ' ου ήτο ή επιγραφή, τιτάνω και επικαλύψας αυτήν επέγραψε το όνομα του βασιλεύοντος· διότι εγνώριζεν ότι ο πανδαμάτωρ χρόνος, θα ήράνιζε μὲν την έξωτερικήν επιγραφην, θα διετήρει δε την έαυτου έχουσαν ούτως

Σώστρατος Δεξιφάνους Κνίδιος θεοίς σωτήριον υπέρ των πλωζομένων.

Ο Πύργος εσώζετο μέχρι του 15ου αιώνας ουχι πλήρως· κατά δε τον 16ον ειχεν εντελώς καταστραφή. Έπι τής θάλασσης ταύτης ο Σουλτάνος Σελίμ κατεσκύασε τσαμίον και τον έτι σωζόμενον πύργον.

Ο σημερινός φάρος ουτε έπι τής αούτης θάλασσης κείται ουτε αρχιτεκτονικήν τινα αξίαν έχει.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΣ

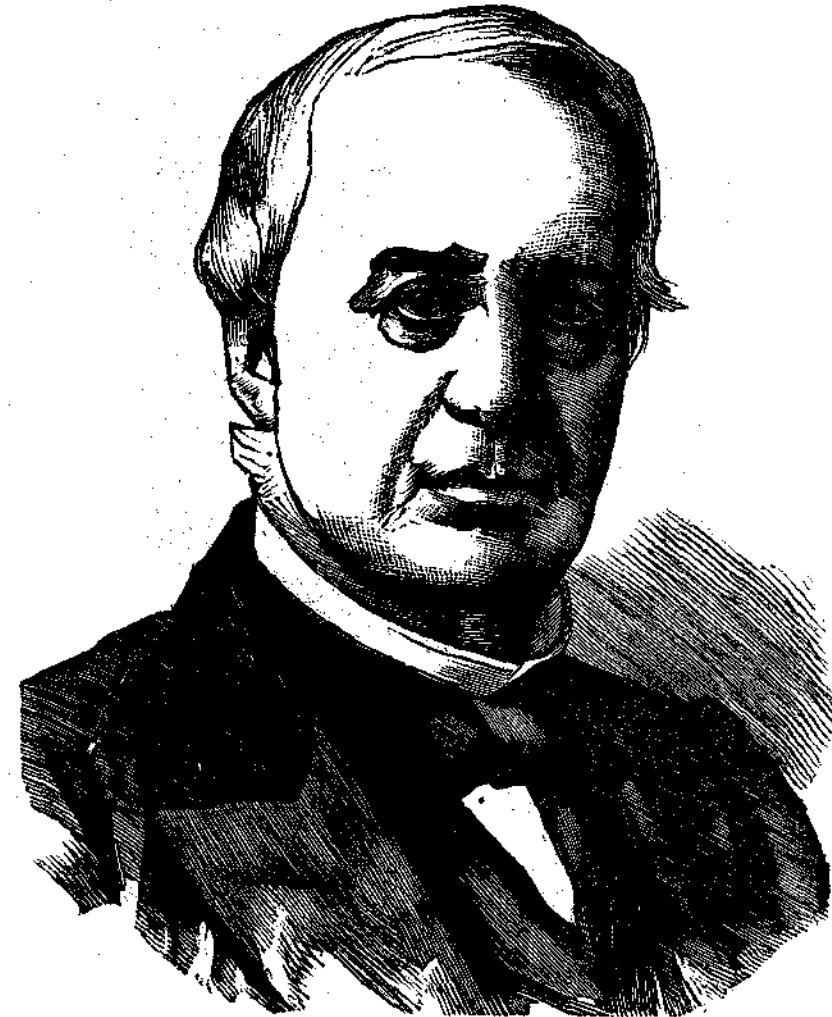
ΒΑΡΘΕΛΕΜΥ ΣΑΙΝΤ ΙΑΙΡ

ύπουργος έπι των 'Εξωτερικών τής Γαλλίας.

Ο κ. Βαρθελεμύ Σαιντ 'Ιαιρ εγεννήθη εν Παρισίοις τον Αύγουστον 1805. Έχει επομένως ηλικίαν εβδομάκοντα πέντε έτων. Υπέγραψε τό 1830 ως συντάκτης τής «Σφαίρας», την διαμαρτύρησιν των δημοσιογράφων κατά των διαταγμάτων του 'Ιουλίου 1830, δι' αν περιεστέλλετο ή έλευθερία του τύπου.

Καθηγητής τής 'Ελληνικής φιλολογίας εν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Γαλλίας, έγινετο τῷ 1840 ύπουργός τῆς Παιδείας υπό τον κ. Κουζέν. Μετά την 24 Φεβρουαριου 1848, διορίσθη γραμματεὺς τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως και συγχρόνως εξελέχθη και αντιπρόσωπος του λαου. Μετά το πραξικόπημα τῆς 2 Δεκεμβρίου, καθ' ου διαμαρτυρήθη, άφιερῶθη αποκλειστικῶς εις φιλολογικά και φιλοσοφικά έργα. Τό 1869, εξελέχθη βουλευτής ταχθείς εις την μικράν μειονοψηφίαν τῆς αριστεράς. Τέλος τό 1871 εξελέχθη πληρεξούσιος εις την εθνικὴν Συνέλευσιν. Ο θιάς τον εξέλεξε τότε

των τῆς αυτοκρατείας 'Ελένης, ή τε 'Ελληνική και Λατινική εκκλησία συμφώνησαν να αναγνωρισωσιν ως το μέρος ενθα ετάφη ο Σωτήρ ημών. Ο ναός αποτελείται εξ αθροίσματος εκκλησιδίων και βωμων, αλλά το σημαντικώτερον μέρος είναι το κουβούκλιον ή δώμος. Υπό τον δώμον τουτον κείται ο τετράγωνος τάφος εν φ τα λείψανα σπηλαίου εν τῷ βράχῳ κεχαραγμένου ειςι νυν καθολοκληρίαν εγκλεισμένα εν μαρμάρῳ πλουσίως κεκοσμημένοις. Οι ιερείς λέγουσιν ότι τουτο κατίστη απολύτως αναγκαίον, ένεκα των συχνών λαφυραγωγίων των προσκυνητών, οτι-

Ο Βαρθελεμύ Σαιντ 'Ιαιρ.

γραμματέα αυτού ως προέδρου τῆς Δημοκρατίας τον Δεκέμβριον 1875 ο κ. Σαιντ 'Ιαιρ εξελέχθη ισόβιος Γερουσιαστής, ταχθείς εις την αριστεράν πτέρυγα του σώματος τουτου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ

Ο ναός του 'Αγίου Τάφου εν 'Ιεροσολύμοις, είναι ψυχοδομημένος επί του μέρους το οποίον από των χρό-

νης σταθερώς έθραυον και απέκοπτον τμήματα του βράχου.

Κατά τας τελετάς τῆς μεγάλης εβδομάδος ο ναός συχνάζεται το πλείστον. Εν άλλη εποχή τα 'Ιεροσόλυμα περιλαμβάνουσι πληθυσμόν περί τας 14,000, εξ αν 1200 ειςι χριστιανοί πάντων των δογμάτων. 'Αλλά κατά την μεγάλην εβδομάδα ο πληθυσμός τῆς πόλεως ανερχεται εις 30—40,000. Το μέγιστον μέρος των προσκυνητών ανήκει εις την 'Ελληνικήν εκ-

printanière κλίνει τὴν νύκτα πρὸς τὸν κορμόν του, ἕτερα δὲ τῶν φυτῶν δι' ἰδιαιτέρας τινὸς στροφῆς κλίνουν πρὸς τὴν τοῦ Ἡλίου πορείαν. Ἡ κλίσις αὕτη καὶ στροφή τῶν φυτῶν πρὸς τὸν Ἡλίον παρατηρεῖται εἰς τὸν μέγαν Ἡλίον *helianthus annuus* καὶ εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ φυτὰ ἄτινα τοῦ φαινομένου ἕνεκα τούτου Ἡλιοτρόπια ἐκλήθησαν π. χ. τὸ κικώριον τῶν κήπων (ραδίκι) τὸ *orientalis Europa* κλπ. Αἱ κλίσεις αὗται καὶ αἱ στροφαὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν συστολὴν τῶν ἰνῶν τοῦ μίσχου ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς παραγομένην θερμότητος.

ΛΟΥΪΖΑ ΜΥΟΣΩΤΙΣ.

ΠΕΡΙ ΠΕΠΛΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ὁ πέπλος ἦτο συνθέστατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, τοῦτο δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λίαν συχνὰ ἀναφέρει τὴν λέξιν ταύτην καὶ ὅστις ὀνομάζει τὰς μὲν Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους, τὰς δὲ Ἀχαιῖδας εὐπέπλους :

αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους
αἴκε κακὸς ὡς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο. Ἰλ. Ζ' σ. 442
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιῶν εὐπέπλων
πρὸς χρυσῆν περόνην καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.

[Ἰλ. Ε' σ. 424].

Ἰπῆρχον δύο εἶδη πέπλων, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἦτο λίαν μακρὸν καὶ εἶχε τὸ σχῆμα σινδόνης, δι' οὗ περιβάλλετο ἅπαν σχεδὸν τὸ σῶμα καὶ πολλάκις ἐσύρρετο χαμαί, τοιούτους δὲ πέπλους μετεχειρίζοντο αἱ Τρωάδες, αἵτινες βαδίζουσαι ἐπέσυρον τοὺς πέπλους τῶν τὸ δὲ ἕτερον εἶδος ἦτο μικρότερον τούτου, ὅπερ καὶ μετεχειρίζοντο αἱ Ἀχαιῖδες φθάνον μέχρι τῶν γονάτων. Ὁ πέπλος ἦτο εἶδος τι ἐπενδύτου γυναικείου, ὅστις συγκρατούμενος διὰ περόνων ἐκάλυπτε μὲν τὸ στῆθος καὶ τὰ νῶτα, ἄφινε δὲ γυμνοὺς τοὺς βραχίονας. Τὸν πέπλον τούτον δὲν ἐφόρουσαν μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες ἐνίοτε, μάλιστα δὲ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Διονυσίων, καθ' ἣν ἅπαντες οἱ ἄνδρες περιβάλλοντο διὰ πέπλων. Ἐφυλάσσετο δὲ ὡς κειμήλιον μεταξὺ τῶν πολυτιμωτέρων πραγμάτων τῆς οἰκίας, ὡς γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου :

Ὅς κάλλιστος ἔην ποικιλμασιν ἠδὲ μέγιστος.
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν ἔδεικτο δὲ νεάτος ἄλλων,

[Ἰλ. Ζ' σ. 294].

Τοὺς πέπλους τούτους ἰστούργουν καὶ ἐνέπασσον ὄχι μόνον αἱ γυναῖκες τῆς κατωτάτης τάξεως, ἀλλὰ καὶ αἱ εὐγενεῖς, ἕνεκα τῆς ἀπλότητος τοῦ ἠρωικοῦ αἰῶνος, ὅπερ γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λέγει περὶ τῆς Ἑλένης :

Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἠδὲ μέγα ἰστὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

[Ἰλ. Γ' 125].

Πολλάκις δὲ ὅπως ἐξευμενίσωσι θεῶν τινὰ περιβάλλον τὸ ἄγαλμα αὐτῆς διὰ πέπλου, ἢ τὸ ἔθετον εἰς τὰ γόνατά της, τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τὸν Ὀμηρον :

Πέπλον, ὃς οἱ δοκεῖ χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠκόμοιο. Ἰλ. Ζ' 90.

Καὶ εἰς ἑορτὴν τινὰ τῶν Ἀθηναίων τῆς πολιούχου Ἀθηνᾶς, ἥτις διήρκει δώδεκα ἡμέρας καὶ ἐτελεύτα ἀναθετόντων τῶν Ἀθηναίων μέγα πέπλον εἰς τὴν θεάν. Τὸν πέπλον μετεχειρίζοντο προσέτι ὡς κάλυμμα τῶν νεκρῶν, ἔτι δὲ καὶ ὡς κόσμημα τῶν θρόνων καὶ ἄλλων διαφόρων ἐπίπλων. Τέλος δὲ οἱ καλλίτεροι καὶ πολυτιμωτέροι ἦσαν οἱ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐπίσης δὲ καὶ οἱ τῆς Καρχηδῶνος, ὅπερ γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λέγει τὰς Σιδῶνας πολυδοκδάλους.

Θ. Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥΤΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ διπλωματικὸν σῶμα τῆς Ἀγγλίας σύγκειται ἐξ 140 προσώπων διεσπαρμένων ἐπὶ 42 διαφόρων πρεσβειῶν ἢ ἐτησίου δαπάνη πρὸς μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 400,000 λίρας κατ' ἔτος.

* * Τὸ ἄρτι κατασκευασθὲν θαλαμηγὸν διὰ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας ἡ Αεβαδεία ἔχει μῆκος 230 ποδῶν καὶ πλάτος 153· τὸ δὲ κατασκευάσμα ἐφ' οὗ τὸ μέγαρον στηρίζεται ἔχει μῆκος 260 ποδῶν καὶ πλάτος 110.

* * Ὁ τάπηξ ὁ δι' οὗ ἦν ἐστρωμένη ἡ αἴθουσα τοῦ νομισματοκοπείου τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου τῆς Ἀμερικῆς μετὰ πέντε ἔτη ἐτέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κάμινον τὰ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἀναλυθέντα ψήγματα χρυσοῦ παρήγαγον τὸ ποσὸν 12,500 φράγκων.

* * Εἶδος τι γυπὸς ἐφορυσθη ἐν Γαλλίᾳ παρὰ κυνηγοῦ ἔχοντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς οὐρᾶς μῆκος ἑνὸς μέτρου· αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ἠπλωμέναι ἐξετείνοντο ἐπὶ ἑκτάσσεως δύο μέτρων. Τοσοῦτον δὲ ἦτο τὸ βῆρος του ὥστε ἐχρειάσθησαν δύο ἄνθρωποι πρὸς μετακίνησιν αὐτοῦ.

* * Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» ἀναγγέλλει ὅτι αἱ συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐν Ἰρλανδίᾳ τὰς ὁποίας ἤνοιξεν αὐτὸς καταθέσαντος τοῦ ἰδιοκτητοῦ τῆς ἐφημερίδος 100,000 δολ. ἀνῆλθον μέχρι τοῦ ποσοῦ 341,000 δολαρίων.

* * Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὄστρειδίων εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἀνελεύσονται εἰς 78,000,000 δολάρια.

Βιβλιογραφία.—Καθ' ἣν ὥραν ἄρχονται τὰ μαθήματα τῶν δημοτικῶν σχολῶν ἀρρέων καὶ κορασίων ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν παιδαγωγικὴν ἀξίαν τοῦ Ἐλευθερίου (Frank) διηγήματος τῆς κυρίας Μαρίας Ἐδζουαρθ τῆς θυσιασάσης τὸν βίον ἕλον πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Ἐν τῷ διηγήματι τούτῳ διδάσκεται ὁ μαθητὴς καὶ ὁ γονεὺς, ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ ἀναγνώστης τὴν παιδαγωγικὴν. Ἐπὶ τῆς πρακτικῆς ταύτης διδασκαλίας προσέθηκεν καὶ ὁ μεταφραστὴς κ. Σ. Ζίγουρας ἠθικὰ ἀξιώματα ὡς ἐπικεφαλίδας καὶ στίχους λίαν καταλλήλους πρὸς τὸν σκοπὸν.

Παιδαγωγικὰ στιχοῦργήματα τῆς κυρίας Εὐθυμίας Σ. Ζίγουρα. Εἶναι μορφωτικὰ στιχοῦργήματα διὰ τὰ παιδιά ἀξία λόγου.